

ព្រះរាជក្រម

យើង

នស/រកម/០៧០០/០៥

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧតតោសុវ៉ាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា១១ ១២ ១៣ ១៤ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម ០១៩៦/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំ អំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និង អំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ស្តីពី ការជំរុញ និងការពារទៅវិញទៅមកនូវការវិនិយោគ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៤ នីតិកាលទី២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ ស្របតាមលើទំរង់ និង គតិវិធីច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើក ទី ៣ នីតិកាលទី ១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

៤

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង

រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធរាស៊ីម៉ង់

ដើម្បីជំរុញ និងការពារទ្រព្យទេវកម្ម

នូវការវិនិយោគ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និងសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ដើម្បីជំរុញនិងការពារ
ទេវវិញ្ញាណរូបកន្លងការវិនិយោគ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង
សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ដើម្បីជំរុញនិងការពារទេវវិញ្ញាណរូបកន្លងការវិនិយោគ
ដែលធ្វើនៅក្នុងពេញ នាថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំង
ស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បី
អនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

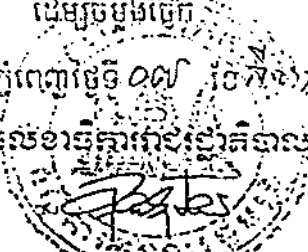
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០

បានបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

ព្រះហស្តលេខា
នរោត្តម សីហនុ

បានជំរាបជូន សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ហត្ថលេខា
គាត ឈន់

លេខ : ១៩៧ ច .ស

ដើម្បីចម្លងច្បាប់
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០
ព្រះហស្តលេខាព្រះរាជរដ្ឋាភិបាល

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធរុស្ស៊ី

ដើម្បី

ជំរុញនិងការពារទ្វេភាគីទ្វេភាគី

នូវការវិនិយោគ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់

ដោយមានបំណងបង្កើនភិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច រវាងប្រទេសទាំងពីរ

ដោយមានបំណងបង្កលក្ខណៈអនុគ្រោះនានា ដល់ការវិនិយោគរបស់ជនជាតិ និងក្រុមហ៊ុននានារបស់ប្រទេសមួយ នៅក្នុងទឹកដីនៃប្រទេសមួយទៀត

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការលើកទឹកចិត្តនិងការការពារវិនិយោគតាមភិច្ចសន្យា អាចជំរុញគំនិតដ៏ថ្មីរបស់អាជីវកម្មឯកជន និងបង្កើនវឌ្ឍនភាពនៃប្រទេសទាំងពីរ

បានព្រមព្រៀងដូចតទៅ ៖

មាត្រា ១

ក្នុងគោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

១. ពាក្យ " វិនិយោគ " មានន័យថាទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់ប្រភេទ ជាពិសេស ៖

(ក) ចលនៈទ្រព្យ និងអចលនៈទ្រព្យ និងសិទ្ធិដទៃទៀត ដូចជាការបញ្ចាំអចលនទ្រព្យ ការទាញប្រាក់ពីកូនបំណុល និងការសន្យាផ្សេងៗ

(ខ) ភាគហ៊ុន របស់ក្រុមហ៊ុននានា និងប្រភេទផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន

(គ) ការតវ៉ាលើប្រាក់ដែលបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីបង្កើតជាធនធានសេដ្ឋកិច្ច ឬការតវ៉ាលើសកម្មភាពដែលមានពីលើសេដ្ឋកិច្ច

(ឃ) កម្មសិទ្ធិបញ្ជា ពិសេសការរក្សាសិទ្ធិ ប៉ាតង់ អត្ថប្រយោជន៍នៃគំរូប៉ាតង់ គំនូរដែលបានចុះបញ្ជី ពាណិជ្ជសញ្ញា នាមពាណិជ្ជ ការសំងាត់ពាណិជ្ជកម្មនិងអាជីវកម្ម បែបបទបច្ចេកទេស ចំណេះដឹង និង កេរ្តិ៍ឈ្មោះជំនួញ

(ង) សម្បទានពាណិជ្ជកម្មនានាក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់សាធារណៈ រួមទាំងសម្បទានសំរាប់ស្រាវជ្រាវ រុករក និងធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិ ។

ការប្រែប្រួលបែបផែនទីនានាលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានវិនិយោគ នឹងមិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់ចំណីវិញ្ញាត់ជាវិនិយោគឡើយ ។

២. ពាក្យ " ប្រាក់ចំណូល " មានន័យថា បរិមាណទឹកប្រាក់ដែលបានទទួលពីការធ្វើវិនិយោគ ក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ ដូចជា ប្រាក់ចំណេញ ប្រាក់ចំណូលតាមភាគហ៊ុន ប្រាក់ការ ចំណូលពីការលក់ស្នាដៃ ឬផ្តល់រូបលនានា ។

- ក. ពាក្យ " ជនជាតិ " មានន័យថា :
 - (ក) ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា : ជនជាតិកម្ពុជាទាំងឡាយស្របនឹងខ្លឹមសារនៃច្បាប់សក្តានុពល របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 - (ខ) ចំពោះសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ : ជនជាតិអាល្លឺម៉ង់ទាំងឡាយស្របតាមខ្លឹមសារនៃច្បាប់ជាប្រជាជនរបស់សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់

- ៤. ពាក្យ " ក្រុមហ៊ុន " មានន័យថា :
 - (ក) ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា : នីតិបុគ្គលទាំងឡាយដែលបានបង្កើតឡើង ស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 - (ខ) ចំពោះសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ : នីតិបុគ្គល ក៏ដូចជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ឬប្រភេទក្រុមហ៊ុនផ្សេងៗទៀត ឬសមាគម ដែលមានឫសគល់ស្ថាប័នសម្បត្តិវិនិយោគិន ដែលមានទិស្វាក់ការនៅក្នុងទឹកដីនៃសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ ដោយមិនគិតដល់ការស្វែងរកឬមិនស្វែងរកកម្រៃនៃសកម្មភាពរបស់ គេឡើយ។

មាត្រា ២

- (១) នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវលើកទឹកចិត្តអោយបានទូលាយ ខ្វល់ខ្វាយធ្វើវិនិយោគដោយជនជាតិ ឬដោយក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ហើយត្រូវទទួលស្គាល់ការវិនិយោគទាំងនេះអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន ។ នៅក្នុងគ្រប់ករណី ការវិនិយោគត្រូវបានផ្តល់នូវប្រព្រឹត្តិកិច្ចឃុំឃ្លីធម៌និងស្មើគ្នា ។
- (២) គ្មានភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយអាចធ្វើអោយចុះខ្សោយ ការគ្រប់គ្រង ការថែរក្សា ការប្រើប្រាស់ ឬការទទួលសិទ្ធិអំណាចវិនិយោគរបស់ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ដោយវិធានការមិនសមហេតុផលឬរើសអើង នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៣

- (១) គ្មានភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ មានសិទ្ធិផ្តល់ប្រព្រឹត្តិកិច្ចចំពោះការវិនិយោគរបស់ជនជាតិឬក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ក៏ដូចជាអ្វីដែលបានផ្តល់ដល់ការវិនិយោគរបស់ជនជាតិឬក្រុមហ៊ុនរបស់ប្រទេសខ្លួន ឬការវិនិយោគរបស់ជនជាតិឬក្រុមហ៊ុននៃប្រទេសទីបី នៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួនឡើយ ។

- (២) គ្មានភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ មានសិទ្ធិផ្តល់ប្រព្រឹត្តិកិច្ចចំពោះសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការ វិនិយោគរបស់ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត នៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន តិចជាង អ្វីដែលបានផ្តល់ដល់ការវិនិយោគរបស់ជនជាតិឬក្រុមហ៊ុននៃប្រទេសខ្លួន ឬការវិនិយោគរបស់ជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃប្រទេសទីបីឡើយ ។
- (៣) ប្រព្រឹត្តកម្មនេះនឹងមិនទាក់ទងដល់សិទ្ធិប្រយោជន៍ទាំងឡាយ ដែលភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ បានព្រមព្រៀង ផ្តល់ចំពោះជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននានានៃប្រទេសទីបី ដោយផ្អែកលើប្តូរធនធាននៃសមាជិកភាពរបស់គេនៅក្នុង ប្រព័ន្ធធនាគារ ឬនៅក្នុងសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ច ទីផ្សាររួមឬបំបែកពាណិជ្ជកម្មសេរី ។
- (៤) ប្រព្រឹត្តកម្មដែលបានផ្តល់ជូនក្នុងមាត្រានេះ នឹងមិនទាក់ទងដល់អត្ថប្រយោជន៍នានា ដែលភាគីចុះកិច្ចសន្យា ណាមួយបានយល់ព្រមផ្តល់ចំពោះជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននានានៃប្រទេសទីបី ស្តីពីការមិនយកពន្ធច្រព្រឹត្តិ ឬកិច្ច ព្រមព្រៀងផ្សេងៗទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាពន្ធដារ ។

មាត្រា ៤

- (១) ការវិនិយោគរបស់ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការការយ៉ាង ពេញលេញ និងសន្តិសុខ នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ។
- (២) ការវិនិយោគទាំងឡាយរបស់ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ មិនត្រូវបានដកហូត ធ្វើ ជាតួបន្ថយកម្ម ឬដោយវិធានការណាមួយផ្សេងទៀតដែលមានទល់ប៉ះពាល់ដូចគ្នានឹងការដកហូត ឬ ជាតួបន្ថយកម្ម នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតឡើយ លើកលែងតែសំរាប់ផលប្រយោជន៍ សាធារណៈ និងរដ្ឋាភិបាលរដ្ឋាភិបាល ។ សំណងរដ្ឋាភិបាលនេះត្រូវមានតម្លៃស្មើនឹងការវិនិយោគ នៅពេល

ដែលការដកហូតជាក់ស្តែង ឬការព្រមានដកហូត ការធ្វើជាតួបន្ថយកម្ម ឬវិធានការប្រហារប្រហែលត្រូវបាន ប្រកាសដោយដឹកនាំសាធារណៈ ។ សំណងរដ្ឋាភិបាលនេះ ត្រូវបង់ដោយគ្មានការឈ្លានពាន ព្រមទាំងគិត ការប្រាក់ធនាគារ រហូតដល់ពេលទូទាត់ ។ សំណងរដ្ឋាភិបាលនេះអនុវត្តឡើងនិងអាចធ្វើបានដោយសេរី ។ បទបញ្ញត្តិត្រូវតែធ្វើឡើងទៅតាមបែបបទសមស្រប នៅពេលឬមុនពេលដកហូត ធ្វើជាតួបន្ថយកម្ម ឬវិធានការ ប្រហារប្រហែលនេះ ដើម្បីកំណត់និងទូទាត់សំណងនេះ ។ ភាពត្រឹមត្រូវស្របគ្នារវាងបទបញ្ញត្តិ ការធ្វើ ជាតួបន្ថយកម្ម ឬវិធានការប្រហារប្រហែលនេះនឹងទំនួលទូទាត់សំណងរដ្ឋាភិបាលនិងពិនិត្យឡើងវិញ ដោយ ផ្អែកលើវិធីវិធីត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

(៣) ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ដែលការវិនិយោគត្រូវទទួលបានប្រាក់ចាត់បង់ ដោយសារសង្គ្រាមឬទំនាស់ដោយអាវុធផ្សេងៗ បដិវត្តន៍ ការប្រកាសភាពអាសន្ន ឬការបះបោរ នៅក្នុង ទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ត្រូវបានទទួលនូវប្រព្រឹត្តិកម្មជាសំណងឬដំណោះស្រាយដទៃទៀត ស្មើគ្នា នឹងអ្វីដែលគេបានផ្តល់អោយទៅជនជាតិឬក្រុមហ៊ុនរបស់ប្រទេសខ្លួន ។ សំណងទូទាត់នេះអាចធ្វើបាន ដោយ សេរីទៅប្រទេសដើមវិញ ។

(៤) ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវបានទទួលនូវប្រព្រឹត្តិកម្មនៃប្រជាជាតិដែល អនុគ្រោះបំផុត នៅលើទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយដែលបានលើក ឡើងនៅក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា ៥

ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវធានាដល់ជនជាតិ និងក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ទូរ ការផ្ទេរដោយសេរី នូវការទូទាត់ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងការវិនិយោគ ពិសេសចំពោះ

- (ក) ដើមទុន និងទឹកប្រាក់បន្ថែមសំរាប់រក្សាដំណើរការ ឬបង្កើនការវិនិយោគ
- (ខ) ប្រាក់ចំណូល
- (គ) ការសងបំណុល
- (ឃ) ប្រាក់ចំណូល ដែលបានមកពីការជំរះបញ្ជី ឬការលក់ទាំងអស់ ឬមួយផ្នែកនៃវិនិយោគ
- (ង) សំណងទូទាត់ ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រាទី ៤ ។

មាត្រា ៦

ប្រសិនបើភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ ធ្វើការទូទាត់អោយជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួន តាមការនាទា ដែលខ្លួនបានផ្តល់អោយ ចំពោះការវិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ភាគីចុះកិច្ចសន្យាព្រមនេះ ដោយពុំមានការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាដើម យោងតាមមាត្រាទី ១០ ត្រូវទទួលស្គាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិ ឬសិទ្ធិទាមទាររបស់ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននេះ ចំពោះភាគីចុះកិច្ចសន្យាដើម នោះបើស្ថិតក្រោមច្បាប់ ឬស្របតាមកិច្ច សន្យាស្របច្បាប់ណាមួយក៏ដោយ ។ ភាគីចុះកិច្ចសន្យាព្រមនេះក៏ត្រូវទទួលស្គាល់ ទូរសិទ្ធិផ្ទេរបន្តរបស់ភាគីកិច្ចសន្យា ដើម ឬសិទ្ធិវារី ដែលភាគីកិច្ចសន្យាដើមអាចប្រព្រឹត្តបានក្នុងវិសាលភាពដូចគ្នាខឹងបុព្វាធិការរបស់ខ្លួន ។ ការផ្ទេរទូរ សំណងទូទាត់ទាំងឡាយត្រូវរដុតតាមមាត្រាទី ៤(២) និង(៣) ក៏ដូចជាមាត្រាទី ៥ ។

មាត្រា ៧

- (១) ការផ្ទេរទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រាទី ៤(២) ឬ (៣) មាត្រាទី ៥ ឬមាត្រាទី ៦ នឹងត្រូវធ្វើឡើង ដោយគ្មានការពន្យារពេល តាមអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលកំពុងអនុវត្ត ។
- (២) អត្រាប្តូរប្រាក់នេះត្រូវស្មើនឹងអត្រាប្តូរប្រាក់ប័ណ្ណ ដែលកំពុងអនុវត្តដោយអង្គការប្តូរទិញប័ណ្ណអន្តរជាតិ នៅពេលធ្វើការគូទាត់ សំរាប់ប្តូរស្តារប័ណ្ណដែលពាក់ព័ន្ធនឹង "សិទ្ធិប្រាក់ពិសេស" ។

មាត្រា ៨

- (១) ប្រសិនបើច្បាប់នៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬកាតព្វកិច្ចនានាក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិដែលកំពុងជាធរមាន ឬ បង្កើតថ្មី បន្ថែមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងភាគីចុះកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ទោះជាលក្ខណៈទូទៅ ឬជាក់លាក់ក្តី បានផ្តល់ ប្រព្រឹត្តកម្មអនុគ្រោះក្នុងសិទ្ធិវិនិយោគច្រើនជាងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដល់ជនជាតិឬក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ច សន្យាម្ខាងទៀត ច្បាប់ឬកាតព្វកិច្ចទាំងអស់នោះត្រូវមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។
- (២) ភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយត្រូវអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗទៀត ដែលខ្លួនទទួលបានរាប់រង ចំពោះវិនិយោគទាំងឡាយ របស់ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត នៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៩

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះវិនិយោគទាំងឡាយដែលបានធ្វើឡើង មុនពេលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បានចូលជាធរមាន ដោយជនជាតិឬក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីណាមួយ នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ស្រប តាមច្បាប់ក្រោយនេះ ។

មាត្រា ១០

- (១) ការខ្វែងយោបល់គ្នាទាំងឡាយក្នុងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ រវាងភាគីចុះកិច្ចសន្យា ត្រូវ ដោះស្រាយដោយរដ្ឋាភិបាលនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។
- (២) បើសិនការខ្វែងយោបល់នេះ មិនអាចស្រុះស្រួលបានទេ ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗអាចបញ្ជូនវិវាទនេះ ទៅកាន់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ។
- (៣) សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដូចតទៅ ៖ ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវចាត់តាំងសមាជិក ១ នាក់ ។ សមាជិកទាំងពីរនាក់នេះត្រូវព្រមព្រៀងជាមួយគ្នាអំពីការជ្រើសតាំងជនជាតិម្នាក់នៃប្រទេសទីបី ដើម្បីធ្វើជាប្រធានរបស់ក្រុមគេ ដែលត្រូវចាត់តាំងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។ សមាជិក នីមួយៗត្រូវតែងតាំងអោយបានក្នុងរយៈពេលពីរខែ ហើយប្រធានត្រូវតែងតាំងអោយបានក្នុងរយៈពេលបីខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយបានជូនដំណឹងទៅភាគីម្ខាងទៀតថា ខ្លួនមានបំណងដាក់ជំនោះ នេះ ជូនទៅសាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ។
- (៤) ប្រសិនបើរយៈពេលដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (៣) ខាងលើ មិនត្រូវបានអនុវត្ត ហើយក្នុងពេលដែល ក្លាការសំរុះសំរួលអ្វីផ្សេងទេនោះ ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗអាចអញ្ជើញប្រធានតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ អោយធ្វើការតែងតាំងឡើង ។ ប្រសិនបើប្រធានតុលាការមានសញ្ជាតិដូចគ្នានឹងភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើមានការហាមឃាត់មិនអោយប្រធាននោះទទួលកិច្ចការបានទេនោះ អនុប្រធានត្រូវធ្វើ ការចាត់តាំងឡើង ។ បើសិនជាអនុប្រធានមានសញ្ជាតិដូចគ្នានឹងភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើមានការហាមឃាត់មិនអោយប្រធាននោះទទួលកិច្ចការទេនោះ សមាជិកនៃតុលាការដែលមានសញ្ជាតិ ការងារច្រើនជាងគេហើយក៏មានសញ្ជាតិដូចគ្នានឹងភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ ត្រូវធ្វើការចាត់តាំងឡើង ។
- (៥) សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនឹងធ្វើសេចក្តីសំរេចតាមរយៈសំលេងភាគច្រើន ។ សេចក្តីសំរេចនេះនឹងមាន ប្រសិទ្ធិភាពយ៉ាងពេញទំហឹងទៅលើភាគីទាំងពីរ ។ ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗ ត្រូវរារាំងគេរហូតដល់ការដោះស្រាយ របស់សមាជិកផ្ទាល់និងអ្នកតំណាងរបស់ខ្លួន នៅក្នុងចំណាត់ការនៃមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនេះ ។ ភាគីចុះកិច្ចសន្យា ទាំងសងខាងត្រូវរារាំងស្មើគ្នាទូទៅសោហ៊ុយចំណាយសំរាប់ប្រធាននិងការចំណាយផ្សេងៗទៀត ។ សាលា មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យអាចរៀបចំបញ្ជីដោយឡែក ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចំណាយទាំងនេះ ។ នៅក្នុងប្រការដដែលគ្រប់ ការសាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវសំរេចនីតិវិធីផ្ទាល់របស់ខ្លួន ។

(៦) ប្រសិនបើភាគីចុះកិច្ចសន្យាទាំងពីរនេះ ជាប្រទេសសមាជិកនៃសិទ្ធិសញ្ញាចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មីនា ១៩៦៥ ស្តីពី ដំណោះស្រាយដំណោះវិនិយោគរវាងប្រទេសនិងជនជាតិប្រទេសផ្សេងទៀត ផ្អែកតាមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ មាត្រាទី ២៧ (១) នៃសិទ្ធិសញ្ញានេះ សេចក្តីសំរេចរបស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យបិទអាចប្តឹងបន្តទៀតឱ្យ ប្រសិន បើមានការព្រមព្រៀងរវាងជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាមួយ ជាមួយនឹងភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ដោយអនុលោមតាមមាត្រាទី២៥ នៃសិទ្ធិសញ្ញានេះ ។ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌសិទ្ធិសញ្ញានេះ បញ្ហានេះនឹងមិនប៉ះពាល់ ដល់លទ្ធភាពប្តឹងតវ៉ាសុំអោយមានការវិនិច្ឆ័យជាថ្មី ចំពោះសេចក្តីសំរេចរបស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនេះទេ ក្នុងករណីដែលសេចក្តីសំរេចរបស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ពុំបានអនុវត្តសម្របនឹងមាត្រាទី ២៧ នៃសិទ្ធិសញ្ញា ឬក្នុងករណីមានការផ្ទេរសិទ្ធិបន្តតាមច្បាប់ ឬស្របតាមកិច្ចសន្យាស្របច្បាប់ណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ៦ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

មាត្រា ១១

(១) ការខ្វែងយោបល់គ្នាទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគ រវាងភាគីចុះកិច្ចសន្យាជាមួយនឹងជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ត្រូវដោះស្រាយតាមដោយការយោគយល់ រវាងភាគីដំណោះទាំងពីរ ។

(២) ប្រសិនបើការខ្វែងយោបល់គ្នានេះពុំអាចដោះស្រាយបានក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលទំនាស់នេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយភាគីណាមួយ យោងតាមសំណើរបស់ជនជាតិឬក្រុមហ៊ុននៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ទំនាស់នេះនឹងត្រូវបានដាក់ជូនសាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យពិនិត្យ ។ នៅពេលនោះ ភាគីនិមួយៗនឹងទទួលស្គាល់ នូវវិនិច្ឆ័យនៃសាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ។ លើកលែងតែភាគីដំណោះមានការព្រមព្រៀងគ្នាផ្សេងទៀត ខ្លឹមសារ ទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រាទី ១០ (ក) ដល់ (៥) នឹងត្រូវបានយកមកអនុវត្ត ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលការ តែងតាំងសមាជិកទាំងឡាយរបស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ស្របតាមមាត្រាទី ១០ (ក) ត្រូវបានយល់ព្រមអនុវត្ត ដោយភាគីដំណោះទាំងពីរ ។ ប្រសិនបើមិនបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រាទី ១០ (ក) ហើយប្រសិនបើគ្មានការសុំរុះរើស្របច្បាប់ទេនោះ ភាគីដំណោះនិមួយៗអាចអញ្ជើញប្រធានតុលាការ មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យអន្តរជាតិនៃសភាពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ដើម្បីធ្វើការតែងតាំង ។ សេចក្តីសំរេច របស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យនេះត្រូវអនុវត្ត ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុក ។

(៣) ក្នុងរយៈពេលនៃការដោះស្រាយសេចក្តីសំរេចរបស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ក្នុងករណីដោះស្រាយអនុវត្តសេចក្តីសំរេចរបស់សាលាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ភាគីចុះកិច្ចសន្យាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណោះនេះ មិនត្រូវបើកឡើងទំនាស់ថា ជនជាតិ ឬក្រុមហ៊ុននៃភាគីចុះកិច្ច

សន្យាម្ខាងទៀត បានទទួលសំណងទៅតាមកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងលើការខូចខាតមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងនោះ ឡើយ ។

(៤) ក្នុងករណីដែលភាគីចុះកិច្ចសន្យាទាំងពីរបានក្លាយជាប្រទេសសហជីកនៃសិទ្ធិសញ្ញា ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មីនា ១៩៦៥ ស្តីពីដំណោះស្រាយនៃជំលោះវិនិយោគរវាងរដ្ឋនិងជនជាតិប្រទេសដទៃទៀត ការខ្វែងយោបល់ទាំងឡាយ រវាងភាគីដំណោះទាំងឡាយត្រូវដាក់ជូនសាលាបញ្ញត្តិវិនិច្ឆ័យពិនិត្យ ស្របតាមសិទ្ធិសញ្ញានេះ លើកលែងតែ ភាគីដំណោះទាំងនេះមានការព្រមព្រៀងដោយឡែក ។ ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវប្រកាសទទួលយកព្រម ចំពោះនីតិវិធីនេះ ។

មាត្រា ១២

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវចូលជាធរមាន ដោយពុំកំណត់ថាមានឬក៏គ្មានទំនាក់ទំនងការទូត ឬក្នុងស៊ុលរវាង ភាគីចុះកិច្ចសន្យាឡើយ ។

មាត្រា ១៣

ឧបសម្ព័ន្ធទាំងឡាយដែលភ្ជាប់ខាងក្រោម គឺជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

មាត្រា ១៤

(១) កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវតែទទួលសច្ចាប័ន ហើយឯកសារផ្លូវច្បាប់នៃការផ្តល់សច្ចាប័ននេះនឹងត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ជាមួយគ្នា ក្នុងពេលឆាប់ៗ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

(២) កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ១១ ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរឯកសារច្បាប់ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះមានប្រសិទ្ធភាព សំរាប់រយៈពេល ១០ ឆ្នាំ ហើយនឹងត្រូវបាន ពន្យារពេលបន្តទៀត ដោយគ្មានកំណត់រយៈពេល លើកលែងតែភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយមានការជំទាស់ ជាលាយលក្ខណ៍ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែ មុនពេលផុតកំណត់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ បន្ទាប់ពីរយៈពេល ១០ ឆ្នាំទៅ ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗអាចប្រកាសឈប់អនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ទៅភាគីម្ខាងទៀត ដោយ គ្រាន់តែជូនដំណឹង ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែ ជាមុន ។

(គ) ចំពោះការវិនិយោគទាំងឡាយដែលបានអនុវត្ត មុនពេលបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ខ្លឹមសារទាំងឡាយដែល ចែងពីមាត្រាទី ១ ដល់មាត្រាទី ១៣ នឹងមានប្រសិទ្ធិភាពបន្តសំរាប់រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ ចែមទៀត គិតចាប់ពីពេលបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ធ្វើនៅ ភ្នំពេញ នាថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩
ជាភាសាខ្មែរ អាស៊ីម៉ង់ និងអង់គ្លេស អត្ថបទទាំងអស់មានឥលែងស្មើគ្នាតាមផ្លូវច្បាប់ ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយ ខ្វែងគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសនឹងត្រូវយកជាគោល ។

ឥណ្ឌាប្រជាជាតិ
រដ្ឋសភាជាតិ

ពាត ឈន់
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ឥណ្ឌាប្រជាជាតិ
សភាពលរដ្ឋសហព័ន្ធអាស៊ីម៉ង់

ហារាល ឡុយស៊ី
អគ្គរដ្ឋទូតនៃសភាពលរដ្ឋសហព័ន្ធអាស៊ីម៉ង់
ប្រចាំទេសកម្ពុជា

ពិធីសារគ្រាប់និងកិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធហាណូមីម៉ង់

ដើម្បី

ជំរុញនិងការពារទេវវិទ្យាទៅមកនូវការវិនិយោគ

ក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀង ដើម្បីជំរុញនិងការពារទេវវិទ្យាទៅមកនូវការវិនិយោគ រវាង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធហាណូមីម៉ង់ ក្នុងការពង្រឹងសមត្ថភាព ចាត់ចែងប្រតិបត្តិការ ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

(១) បទដ្ឋានលើមាត្រាទី ១

(ក) ចំពោះប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការវិនិយោគ និងក្នុងករណីដែលយកប្រាក់ចំណូលនេះទៅ វិនិយោគ បន្តទៀត ប្រាក់ចំណូលទាំងនេះត្រូវបានទទួលនូវការការពារ ដូចគ្នានឹងការវិនិយោគដែរ ។

(ខ) ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់វិធីសាស្ត្រផ្សេងទៀតសំរាប់កំណត់សញ្ញា បុគ្គលណាដែលប្រើប្រាស់លិខិតឆ្លង ដែនជាតិ ផ្តល់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីពុទ្ធសាសនា ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាជនជាតិភាគីនោះ ។

(២) បទដ្ឋានលើមាត្រាទី ២

(ក) ការវិនិយោគទាំងឡាយដែលបានអនុវត្តស្របទៅនឹងច្បាប់ និងនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីចុះកិច្ចសន្យា ម្ខាង ដោយជនជាតិក្រុមហ៊ុននានានៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ត្រូវបានទទួលកិច្ចការពារទាំងស្រុងពីកិច្ច ព្រមព្រៀងនេះ ។

(ខ) កិច្ចព្រមព្រៀងក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួន និងតំបន់សមុទ្រ ដែលច្បាប់អន្តរជាតិបាន ផ្តល់អោយភាគីចុះកិច្ចសន្យា ខ្លួនសិទ្ធិ អធិបតេយ្យភាព ឬយុត្តិធម៌ការនៅក្នុងតំបន់ទាំងនេះ ។

(៣) បន្ថែមលើមាត្រាទី ៣

(ក) ពាក្យ "សកម្មភាព" ទោះជាមិនកំរិតត្រឹមខ្លឹមសារទាំងនេះ ក៏ជាខ្លឹមសារបន្ថែមលើមាត្រាទី ៣ (២) ការគ្រប់គ្រង ការថែរក្សា ការប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិនៃការវិនិយោគ ។ ខ្លឹមសារខាងក្រោមត្រូវបានចាត់ទុកថាជា "ប្រព្រឹត្តកម្មមានភាពអនុព្រោះតិច" ក្នុងន័យនៃមាត្រាទី ៣ : ប្រព្រឹត្តកម្មមិនស្នើសុំភាពក្នុងការទិញ វត្ថុធាតុដើមឬសំភារៈ ការទិញថាមពលឬប្រេងឥន្ធនៈឬមធ្យោបាយផលិតកម្ម ឬប្រព្រឹត្តកម្មមិនស្នើសុំភាពចំពោះ ការផ្សព្វផ្សាយទីផ្សារទំនិញក្នុងប្រទេសនិងក្រៅប្រទេស ព្រមទាំងវិធានការផ្សេងទៀតដែលមានឥទ្ធិពលប្រហាក់ ប្រហែលគ្នា ។ វិធានការទាំងឡាយដែលបានអនុវត្ត ដើម្បីការពារសណ្តាប់ធ្នាប់និងសន្តិសុខសាធារណៈ អនាម័យសាធារណៈ ឬសីលធម៌ស្រពៃ ពុំត្រូវបានចាត់ទុកថាជា "ប្រព្រឹត្តកម្មមានភាពអនុព្រោះតិច" ក្នុង ន័យនៃមាត្រាទី ៣ នេះឡើយ ។

(ខ) ខ្លឹមសារដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣ មិនចាប់បង្ខំអោយភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងផ្តល់អោយរូបវន្តបុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុន ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ខ្លួនបុគ្គលិកខាងពន្ធដារនានា ការលើកលែងពន្ធ និងការបន្ថយពន្ធ ដែលច្បាប់ពន្ធដាររបស់ខ្លួនបានអនុវត្តចំពោះតែរូបវន្តបុគ្គលនិងក្រុមហ៊ុន នានា ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ ។

(គ) ភាគីចុះកិច្ចសន្យាទីមួយៗ ត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់នៃប្រទេសខ្លួន ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការស្នើ សុំចូលនិងស្នាក់នៅរបស់ជនទាំងឡាយនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ដែលមានបំណងចូលទៅក្នុងទឹកដី របស់ខ្លួន ដើម្បីវិនិយោគ ។ ការយកចិត្តទុកដាក់នេះក៏អនុវត្តចំពោះវិនិយោគទាំងឡាយនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យា ទីមួយៗ ដែលមានបំណងចូលទៅកាន់ទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ដើម្បីស្នាក់នៅនិងប្រកបការងារ ។ ការដាក់ពាក្យស្នើសុំប័ណ្ណការងារ ក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់និងជួយសម្របសម្រួលផងដែរ ។

(៤) បន្ថែមលើមាត្រាទី ៤

ការទាមទារទូទាត់សំណងត្រូវកើតឡើង នៅពេលដែលរដ្ឋធ្វើអន្តរាគមន៍នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនណាដែលធ្វើវិនិយោគ ហើយដែលអន្តរាគមន៍នេះបណ្តាលអោយស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ក្រុមហ៊ុននោះមានការចុះខ្សោយយ៉ាងខ្លាំង ។

(៥) បន្ថែមលើមាត្រាទី ៧

ការផ្ទេរត្រូវចាត់ទុកថាបានអនុវត្តឡើង ដោយគ្មានការពន្យារពេល ស្របតាមខ្លឹមសារនៃមាត្រាទី ៧ (១) ប្រសិនបើទម្រង់បែបបទនានាត្រូវបានបំពេញចប់សព្វគ្រប់តាមរយៈពេលកំណត់ ។ រយៈពេលកំណត់នេះត្រូវគិត ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃដែលសំណើផ្ទេរនេះត្រូវបានដាក់ជូនពិនិត្យ ហើយរយៈពេលនេះមិនអាចលើសពីរខែឡើយ ។

(៦) នៅពេលដែលទំនិញឬជនទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគត្រូវធ្វើការដឹកជញ្ជូន ភាគីចុះកិច្ចសន្យានីមួយៗមិន ត្រូវបដិសេធ ឬរារាំងដល់សហគ្រាសដឹកជញ្ជូននៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតឡើយ ហើយត្រូវចេញច្បាប់ អនុញ្ញាតិ សំរាប់ការដឹកជញ្ជូននេះ ។ ការដឹកជញ្ជូននេះ រួមមាន :

(ក) ទំនិញសំរាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ក្នុងការវិនិយោគ ស្របតាមខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬ ទំនិញដែល បានផលិតនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬរបស់ប្រទេសទីបី តាមរយៈឬក្នុងនាមរបស់ សហគ្រាសមួយ ដែលក្នុងនោះរួមមាន ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយដែលបានធ្វើវិនិយោគ ស្រប តាមខ្លឹមសារនៃកិច្ច ព្រមព្រៀង ។

(ខ) ជនធ្វើដំណើរទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគ ។